

نقش انرژی‌های نو و تجدید پذیر در کاهش گازهای گلخانه‌ای

محسن مولائی فرد^{۱*}، جعفر صباغیان دلوائی^۲

^{۱*} باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران، نویسنده مسؤل

^۲ دانشجوی دکتری حقوق بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

چکیده

افزایش میانگین دمای زمین در نتیجه فعالیت‌های انسانی پدیده‌ی نسبتاً جدیدی است که موجب نگرانی عمومی شده است. موضوع تغییر آب و هوای کره زمین در صدر اولویت‌های زیست محیطی مجامع بین الملل، دولت‌ها و مجامع علمی قرار گرفته است. افزایش میزان گازهای گلخانه‌ای بویژه دی اکسید کربن در اتمسفر زمین و کاهش شدید وسعت جنگل‌ها دو عامل مهم در افزایش دمای زمین و تغییرات آب و هوایی شناخته شده‌اند. به همین دلیل در سال‌های اخیر تلاش زیادی برای دستیابی به مکانیسم‌های قابل قبول بین المللی برای کاهش و کنترل استفاده از سوخت‌های فسیلی که منجر به نابودی زمین می‌شوند، در فعالیت‌های توسعه جهانی صورت گرفته است، در این راستا کنوانسیون‌ها و پروتکل‌هایی زیر نظر سازمان ملل متحد تصویب شده‌اند و پروژه‌هایی نیز در دست اجرا قرار گرفته است. دانشمندان معتقدند انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک با توجه به محدود بودن منابع سوخت‌های فسیلی و آلودگی محیط زیست می‌توانند به اولین گزینه برای تولید انرژی تبدیل شوند، چرا که استمرار استفاده از سوخت‌های فسیلی، افزایش غلظت دی اکسید کربن، بالا رفتن دمای کره زمین و به تبع آن تغییرات آب و هوایی و آلودگی‌های زیست محیطی را همراه دارد. و به همین خاطر بهره‌گیری حداکثری از انرژی‌های نو بعنوان بحث روز در کشورهای مختلف جهان مدنظر است. در این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی سعی در بررسی نقش انرژی‌های نو و تجدید پذیر در کاهش گازهای گلخانه‌ای خواهیم داشت.

واژه‌های کلیدی: گاز گلخانه‌ای، انرژی، تجدید پذیر، سوخت فسیلی، دما، آلودگی.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۱/۲، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱۰۹-۱۲۰